

1928 inträffade en materiellt svår bilolycka på riksvägen mellan Örkelljunga och Åsljunga. Det var en Örkelljungabo som körde på en köpman från Skånes Fagerhult. Vid den efterföljande rättegången i Klippan sades det att Örkelljungabon som var orsak till olyckan fick en förmildrande dom därför han hade druckit brännvin och därför hade svårt med att styra.

Citat ur körkortsbok år 1920:

De som vållar bilisten de största bekymren, äro dock lekande barn och nervösa fruntimmer. De förra äro under lek både blinda och döva. Att signalera åt dem hjälper i regel ej, och ofta komma de framrusande så nära vagnen att signalen icke blir av betydelse. Där man väntar sig lekande barn såsom vid skolor, lekplaner etc, bör man endast köra fram med yttersta varsamhet, ty man kan sällan hjälpa sig med annan manöver än att stoppa vagnen. Damer äro ofta lika svåra som barnen, ty vid en hornsignal tappar de ej helt sällan koncepterna. Att de efter att ha passerat trefjärdedelar av gatan utan vidare vända för att nå den gångbana de nyss lämnat är intet sällsynt. Ja två, tre gånger kunna de springa fram

och tillbaka framför bilen. Stanna och låt dem komma upp på gångbanan! Handla i övrigt som vid möte med spårvagnar.

Styrelsen år 2009

Ordförande	Sture Olofsson	96 14 51
V ordförande	Hans Taremark	96 73 25
Kassör	Helene Sörensson	96 71 55
Sekreterare	Agneta Zachariasson	96 50 41
Ledamot	Gunnar Alexandersson	96 75 70
Ledamot	Claes-Göran Sörensson	96 93 38
Ledamot	Lena Knutsson	96 17 88
Suppleant	Roland Vejfors	96 76 14
Suppleant	Carl-Olof Olausson	96 62 31

Styrelsen meddelar

- **Hemsidan** – på föreningens hemsida www.oosf.se kan ni hitta namn, adress, mail, telefonnummer till styrelsen. Hör gärna av er till oss med idéer, funderingar, förslag, frågor osv.
- **Fotografier** - Har ni några fotografier som ni vill dela med er av till vår hemsida? Hör av er till Hans på adress webmaster@oosf.se . Gamla fotografier är alltid intressanta.
- **Föreningens postgironr 71 19 28 - 2**
- **Bingolotter.** Stöd föreningen genom att prenumerera på Bingolotter. När ni anmäler er som **prenumeranter** skall ni uppge att ni vill stödja Öckeröarnas Släktforskarförening.
- **Medlemsresa 16 maj** - I år åker vi med Öckeröbussarna. Resan går till Läckö Slott, Spikens Fiskeläge, Stolta Herrgård mm, för mer info se längre fram i bladet.

- **Medlemsbladet på mailen?** Inför nästa utgivning av tidningen har vi fått förfrågan om varför vi inte kollar upp hur många som kan tänka sig att få tidningen som en bilaga i e-posten eller läsa den på vår hemsida. Det sparar mycket både tid och pengar om vi kan skicka ut tidningen den vägen. Ni som känner att ni hellre vill ha den så kan väl höra av sig till agneta@oosf.se.

Protokoll fört vid Öckeröarnas släktforskarförenings årsmöte 2009-02-14

Närvarande vid årsmötet: ca 55 personer

Sture Olofsson hälsade oss välkomna och berättade att den 21 mars kl 11:00 har vi Släktforskarnas Dag i Missionskyrkan på Hönö – Ingrid Länestad och Berit Johansson från DIS kommer och pratar om bl.a. DisGen. Anmälan senast 20 mars till Agneta. Vidare berättade han att föreningen planerar att försöka genomföra en medlemsresa i år. Resan kommer att gå till: Lidköping, Läckö Slott, Spikens Fiskeläge, Stola herrgård, Närebo gårdsbutik. Senaste anmälningdag 9 mars. Sture, Hans och Claes-Göran berättade om och visade upp vår nya DVD-skiva som vi började sälja i dag: Öckerö Kyrkböcker 1895-1939. Rolf, Hans och Claes-Göran har ägnat mycket tid åt att fotografera av alla kyrkböckerna som finns på församlingshemmet. Sture presenterade även Rune Hasslöf som efter årsmötesförhandlingarna skulle berätta för oss om Båtsmän och soldater.

- §1 Sture Olofsson förklarade årsmötet öppnat.
§2 Till ordföranden för årsmötet valdes Sture Olofsson.
§3 Till sekreterare för årsmötet valdes Agneta Zachariasson
§4 Till justeringsmän att jämte ordföranden justera dagens protokoll valdes Barbro Parment och Anna-Stina Wettesten.
§5 Dagordningen godkändes.
§6 Frågan om årsmötets behöriga utlysande genom brev och annonser godkändes.
§7 Styrelsens verksamhetsberättelse upplästes och lades till handlingarna.
§8 Revisorernas berättelse upplästes och lades till handlingarna.
§9 Ansvarsfrihet för styrelsen för det gångna verksamhetsåret beviljades.
§10 Som ordförande för föreningen valdes Sture Olofsson.
§11 Som ordinarie ledamöter i styrelsen valdes Heléne Sörensson, Gunnar Alexandersson, Lena Knutsson, Claes-Göran Sörensson, Hans Taremark och Agneta Zachariasson.
§12 Som suppleanter i styrelsen valdes Roland Vefjors och Carl-Olof Olausson.
§13 Som revisorer valdes Tage Oskarsson och Anders Börjesson. Till revisorsuppleant valdes Göte Nilsson.
§14 Som ledamöter i valberedningen valdes Ola Strömsjö (sammankallande) och Jan-Yngwe Linderhav, som suppleant valdes Bo Åvall.
§15 Styrelsens verksamhetsplan upplästes och godkändes.
§16 Fastställande av budgeten. Ett budgetförslag presenterades av Hans Taremark och godkändes av mötet.
§17 Årsmötet beslutade att årsavgiften för 2010 skall vara oförändrad: 100 kr/pers eller 150 kr/hushåll.
§18 Som firmatecknare för föreningen utsågs ordföranden, kassören och sekreteraren att var för sig teckna föreningen. Som firmatecknare för föreningens Bingolottoverksamhet utsågs kassören och den av styrelsen utsedda Bingolottoansvarige
§19 Övriga ärenden som hänskjutits till årsmötet: Inga motioner hade inkommit.
§20 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet
Agneta Zachariasson

Justeras
Sture Olofsson

Justeras
Barbro Parment

Justeras
Anna-Stina Wettesten

Efter årsmötet avtackades revisorerna Barbro Parment och Eva Westin. De har varit revisorer i föreningen i 12 år och fick ta emot en buket blommor och en varm applåd.

Ekonomisk berättelse för Öckeröarnas släktforskarförening

1/1 2008 - 31/12 2008

Inkomster		Utgifter	
Medlemsavgifter	12 100,00	Försäkring	1 349,00
Försäljning	1 001,00	Genline,Cd,Svar,AD	3 720,00
Släktforskningskurs	200,00	Trycksaker,kont.material	3 650,00
Bidrag, gåva, stöd	2 240,00	Medlemsavgifter	1 437,00
Lotteri	13 012,00	Föredrag,Guide, Resa	8 322,00

Fondens värdeökning	1 705,58	Kontoavgift	419,50
		Blommor	705,00
		Tryckningskostnader	3 171,00
		Annonsering	5 055,00
		Hemsida www.oosf.se	3 825,00
Summa inkomster	30 258,58	Summa utgifter	31 653,50
Årets underskott - 1 394,92			

Tillgångar 2008-12-31			
<i>Behållning från 2007</i>			60 607,02
<i>Årets underskott</i>			- 1 394,92
Behållning till 2009			
SEB Likviditetsfond	44 835,40	F.konto 5191-2040964	
postgirot	10 524,70	pg 71 19 28-2	
kontant	<u>3 852,00</u>		59 212,10
Behållning på pg	429 52 41-6	(Konto för Bingolotter)	3 893,28

Heléne Sörensson

Kassör

Eva Westin

Revisor

Barbro Parment

Revisor

Öckeröarnas Släktforskarförening

	Budget 2008	Utfall 2008	Budget 2009
Inkomster			
Medlemsavgifter	13.000	12.100	13.000
Materialförsäljning, DVD	500	1.001	10.000
Lotterier	10.000	13.012	10.000
Bidrag, gåvor	2.200	2.240	2.200
Kurs	0	200	0
SEB fond, värdeökning	0	1705	0
Summa intäkter	25.700	30.258	35.200
Utgifter			
Försäkring av inventarier	1.600	1.349	1.600
Medlemsavgifter till org	1.600	1.437	1.600
Genline mm, CD, Microkort	8.000	3.720	9.000
Föredrag, resor	10.000	8.322	10.000
Porto, förbrukningsmaterial	4.000	3.650	4.500
Blommor, kaffebröd	2.000	705	2.000
Tryckkostnader tidning mm	4.000	3.171	4.000

Hemsida (abonnemang, webserver)	3.000	3.825	4.000
Annonsering	5.000	4.618	6.000
Del i lotteribod + skylt	2.900	437	2.500
Övrigt	1.000	419	1.000
Summa utgifter	43.100	31.653	46.200
Beräknat underskott	/ 17.400		/ 11.000
Årets resultat		- 1.395	

Ordföranden har ordet

Snödropparna har blommat några veckor och krokusen slår ut vid söderväggen: Våren är helt klart på väg. I väntan på en efterlängtd sommar fortsätter släktforskningen ytterligare några månader med våra måndagsträffar på kommunbiblioteket. Denna vår har anslutningen varit mycket god och många har kommit ytterligare en bit på väg när det gäller att söka och hitta sina anor. Nyheter från ett mer harmoniskt släktforskarförbund kommer i stort sett varje vecka och hos oss i föreningen finns det också mycket nytt att rapportera. Rolf, Hans och Claes-Göran har slutfört sitt jättearbete med att fotografera Öckerö sockens kyrkoarkivalier efter 1895 fram till sekretessgränsen. Om du inte har hunnit skaffa detta ovärderliga material kan du kontakta vår sekreterare Agneta och beställa de två DVD-skivorna, som innehåller inte mindre än 5 290 bilder. Tillsammans med släktforskarförbundets nyligen utgivna CD med "Begravda i Sverige" har vi fått nya möjligheter att forska vidare på ett enkelt sätt. Den stora delen av forskningen görs ju numera hemma vid datorn. För medlemmar i en släktforskarförening har släktforskarförbundet förhandlat fram billigare priser på årsabonnemang för Arkiv

Digital, Genline och Ancestry. Förbundet ligger också bakom utgivningen av några nya böcker, bland annat en nybörjarbok för släktforskare med Kjell Andersson och Per Clemensson som författare, "Börja släktforska". Ytterligare ett tips för oss som forskar i närmiljön: Inlands släktforskare har en hemsida som är väl värd ett besök (www.insf.se).

Lördagen 16 maj är det dags för föreningens vårresa. Då beger vi oss till Läckö slott för att guidas av Berit Johansson, vår traditionella och uppskattade ciceron. Under vägen till Lidköping kommer vi att stanna för en kaffepaus. När vi sett oss mätta på 1600-talsmiljön på Läckö fortsätter vi till Spikens fiskeläge på Kållandsö. Nästa anhalt på resan blir Stola herrgård med anor från medeltiden. Den nuvarande mangårds-byggnaden från 1719 är ett av landets bäst bevarade karolinska herresäten. Innan vi ställer kosan mot Lilla Varholmen kommer vi slutligen att besöka Närebo gårdsbutik. Där kan du handla allt från bröd till hjortkött i den väl sorterade butiken. Kaffe under eftermiddagen ingår också i det mycket facila priset, som är 500:- för föreningens medlemmar. Några platser finns kvar i bussen!

Anmälan till Agneta, tfn 965041 eller agneta@oosf.se.

Till sist: Om du är intresserad av att delta i släktforskarförbundets årsmötesdagar äger de denna gång rum på ganska nära håll.

Falköping 21 – 23 augusti är adressen och tidpunkten.

Välkommen till en ny god släktforskarvår!
Sture Olofsson

Släktforskningens Dag på Hönö

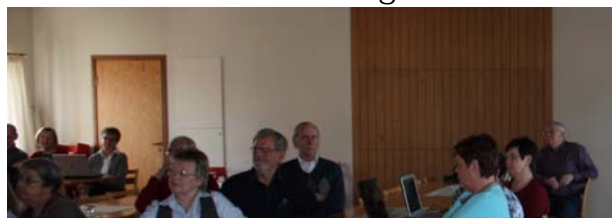
Utbildning i släktforskningsprogrammet DISGEN hade varit efterfrågat av våra medlemmar en längre tid. Därför hade vi inbjudit DIS-Väst att besöka oss på Släkt-

forskningens Dag den 21 mars 2009. Trots ett underbart vårväder var det en talrik skara intresserade föreningsmedlemmar som mötte våra kursledare Ingrid Lännestad och Björn Molin från DIS-Väst i Missionskyrkan på Hönö på lördagsförmiddagen. Försedda

med alla tänkbara tekniska hjälpmedel lotsade Ingrid och Björn oss igenom både grundläggande och mer avancerade delar av DISGEN. En del av åhörarna hade tidigare stiftat

bekantskap med släktforskningsprogrammet men för många var det nyhetens behag. I salen fanns både släktforskare, som använt Holger, Min Släkt eller Reunion eller till och med byggt sitt eget register-program. Ingrids och Björns goda samarbete i framställningen och deras effektiva genomgång skaffade sannolikt nya proselyter till DISGEN. Björn började presentationen med en ingående redogörelse för fördelarna med DISBYT och visade exempel hämtade ur deltagarnas egen forskningsvärld. Han beskrev också

möjligheterna för olika släktforskarprogram att kommunicera med varandra via GEDCOM. Ingrid och Björns genomgång kryddades med många och intressanta frågor om olika funktioner hos DISGEN. När vi från Öckeröarnas Släktforskarförening så småningom gick ut i vårvädret igen var det med ny kunskap om ett fullödigt släktforskarprogram. Våra kursledare avslutade med att informera om villkoren för medlemskap i DIS och kostnaderna för att skaffa sig DISGEN. De

påminde också om möjligheten att få personlig service vid problem inom släktforskningen genom DISGEN-faddrarna och meddelade, att DIS kommer att finnas med i höst både på Bok- och biblioteksmässan i Göteborg och på släktforskar-dagarna i Falköping.

Öckeröarnas Släktforskarförening tackar våra kursledare för en bra genomgång och för vänligt tillmötesgående från DIS-Väst.

Sture Olofsson
Ordförande

I år åker vi med Öckeröbussarna!

Lördagen 16 maj från klockan 08.00 står vår utfärdsbuss och väntar på oss på Hönö Pinan. Vi åker med färjan 08.20 och väl över på fastlandet startar vi resan mot Lidköping. Huvudmålet denna

gång är *Läckö slott* med anor från medeltiden, då slottet var residens för biskoparna i Skara. Drottning Kristinas gunstling Magnus Gabriel de la Gardie övertog den gamla biskopsborgen och byggde om den till ett praktfullt 1600-talsslott. Med vår eminenta guide Berit

Johansson i spetsen får vi tillfälle att göra bekantskap med en överdådig högreståndsmiljö från stormaktstiden. Vi äter lunch på slottet innan vi fortsätter vår resa mot *Spikens fiskeläge* längst ut på Kållandsö.

Stola herrgård är nästa anhalt. Herrgården har anor från medeltiden och den nuvarande mangårdsbyggnaden från 1719 är Anmälan till Agneta, tfn 96 50 41 eller agneta@oosf.se. Några platser finns fortfarande kvar när detta skrivs.

en av Sveriges bäst bevarade karolinska herresäten. Den vackra interiören har många intressanta detaljer som fångar ögat.

Nästa anhalt blir *Närebo gårdsbutik*, Där kan du handla allt från hembakat bröd till hjortkött i den väl sorterade butiken innan vi startar hemresan mot Höno igen.

För- och eftermiddagskaffe ingår i resans pris. Du som är medlem i föreningen betalar *endast 500:-*.

Hotad strand

Avskrift från Sjöfarts-Tidningen Fredagen den 26 september 1958

De va gobba ifrån stan som sätte did dom i möres, di sa att di va frå en firma som hade södda mēdinger (mätningar) om hann – svarade Edvin när vi frågar hur den rad av käppar kommit dit som plötsligt är synlig i vår strand. För di som står för 'et Staten eller Vejstyret – fortsätter Edvin – ska bögga en vej over stranna, å den ska börja börte på Hølmen å på udsi'a ska där va ett bilfärjeleje. Å di ska fråga va tomtägare' kan sia om detta i december.

Naturligtvis, tänker vi, blir en bilfärja ut till skärgårdsöarna en lösning på trafikproblemet. Men – muttrar vi ju nog – varför skall den

gå just över **v å r** strand? Hur ska det bli med strandskatebona? Och havstruten som häckar ute på udden, år efter år? Och strandrågen och angelikan och skörbjuggsörtens vita flor? Och björnbärs-snåren, utropar Emilia förskräckt – vägen kommer att gå över björnbären!

- Di har ett a'ent förslag og, avbryter Edvin. De går udanföör di grinn.

Mycket riktigt. Vi går till grinden och finner en rad pinnar även där.

- Men se detta e ju rent förkastelit, pustar Edvin. För då tar di hörnet på Ossvals sköbo, å han kan inte tenka seg e trekanti bo! Å senna går vejen gönom Frökens sommarvilla,

å de kan hu allri levva over.... Å
bror'n hennes, hanses bådhus går
åd helsefyr å ligeså Eliases dass.

- Nåja, tycker vi, Frökens hus är det
ju ledsamt för, men båthuset och
sjøboden och det där andra kan
väl inte vara så livsviktigt.

- Ossvals bo!! Edvin ger oss ett
förintande ögonkast. Å Eliases
dass!! Härom vegga satte ja in e ny
fönsterruda i de, de va e bra ruda,
ja skar te'na frå ett gammelt fönster
som ja hade over. Ne, då va ju allt
arbe' fånötta!

Vi går tillbaka till stranden.
Nåväl, suckar vi, öarna
behöver landförbindelse, men har

vi ingen strand så har vi ingen
båtplats. Var ska snipan ligga??

- Asch, di gör e hamn udaför
vejbanken. Vårre e att di tar vejen
over badplassen öster om di
tomtgräns. Så den blir værdelös. Å
den, badplassen, gränsar te Store-
Hugos sommar-hus å han har e
södda där stor tunna i kanten på
tomta där han sedder å spejar etter
ejder å annra foggla' i stranna – å
den tunna kommer væck.

En hoppets stråle! Store-Hugo är
en gammel van kämpe. Måtte
hans tunna gå segrande ur striden
om fria stränder. Vi behöver ha **n å**
g r a kvar orörda.

Ett historiskt tillfångatagande under andra världskriget på Hönö

Min far pratade ofta om när de blev tillfångatagna av tyskarna under kriget. Men istället för att berätta om detta fick jag en tanke om att publicera de tidningsutklipp från den tiden, som får tala för sig själv. Tänk på när ni läser detta, att det fanns inga telefoner, och att de var borta i 10 veckor. Vilket lidande för de hemmavarande fruarna och barnen, som inte visste om de skulle ses någon mer gång i livet?

Claes-Göran Sörensson

26 april 1941

17 fiskare förda till Stavanger

Tre Hönöbåtar

Dålig fiskelycka förde båtarna för långt ut

Från utrikesdepartementet kom det i går förmiddags meddelande till Höno i Göteborgs skärgård, att tre motorfiskefartyg införts till Stavanger, emedan de fiskat i förbjudet farvatten.

Något ytterligare meddelande om fartygen hade utrikesdepartementet icke erhållit i går eftermiddag.

De tre fartygen, som man förmodar mot sin vilja ha införts till Stavanger äro 372 "Sverige", 507 "Britta" och 468 "Standard", samtliga från Höno. Sammanlagt är det 17 man, som nu tillbringa tiden i Stavanger. På "Sverige" var Ernst Alexandersson skeppare, och den övriga besättningen består av sonen Viland Alexandersson samt Valfrid Eliasson, Emil Sörensson, Melker Karlsson och Stig Zachrisson. "Brittas" skeppare är August Leonardsson-Listerberg besättningen sonen Agne Listerberg samt Jemy Johannesson, Johan Olsson och Allan Johansson Höno Röd-båten "Standards" skeppare är Emanuel Karlsson och besättningen John Abrahamsson, Oskar Ottosson, Axel Andersson, 15-åriga Lennart Karlsson samt öckeröbon Stig Karlsson.

Samtliga båtar hade strax efter påsk lämnat Höno. "Standard" har hela vintern gått på Nordsjöfiske och så gjorde den även nu. "Sverige" har bedrivit trålfiske hela vintern och gjorde sin första resa för snurrevadsfiske. "Britta" är nyinköpt, den hette förut "Volga" och det var första fiskeresan hon gjorde efter en omfattande renovering. De två sistnämnda båtarna gingo tisdagen

efter påsk till Halsebanken, för att idka fiske där, men det lönade sig synnerligen dåligt, och på båtarna runt omkring vid Halsebanken diskuterade man vad man skulle göra och då beslöto sig några för att gå på Nordsjön. Sedan är det tydligt, att alla tre båtarna blivit prejade av tyska patrullfartyg eller flyt.

Det är som synes mycket vanskligt för fiskarna att gå för långt västerut i Nordsjön på fiske, och sedan de sju hönobåtarna uppbringades och fördes sill Hirtshals i Danmark för några veckor sedan ha fiskarna fått en allvarlig förmaning att icke gå för långt västerut. Fiskarna ha numera fått klart för sig, att de måste hålla sig tio distansminuter öster om en linje dragen från Hanstholmen till Kristiansand. Om de gå längre västerut får det ske på egen risk.

Fiskare, som legat ute och kommit hem förklara också, att tyske flygplan flera gånger varnat båtar som gett sig ut för långt. Det händer då och då att tyskarna skjuta varningsskott mot fiskebåtarna för att mera bestämt markera vad som är förbjudet farvatten.

Beträffande de sju Hönobåtarna, som införts av tyskarna till Hirtshals vet man ännu icke när de skola släppas. Andra svenska fiskare, som träffat besättningen i Hirtshals har emellertid omtalat att mannarna befinna sig tullfredsställande och hysa förhoppningar om att snart kunna komma hem. Deras rörelsefrihet i Hirtshals är emellertid mycket begränsad.

Tyskarna väntas släppa 7 kvarhållna Hönöbåtar

Båtarna dock ännu kvar i Hirtshals

Enligt vad UD i Stockholm meddelar på G-T:s förfrågan torde någon risk inte föreligga för att 7 av tyskarna i Hirtshals kvarhållna svenska fiskebåtar från Hönö inte skola frigges. När detta kan ske vissteman emellertid inte.

På Hönö har man ännu inte hört något från de sju båtarnas besättningar sedan i torsdags då en av fiskarna ringde till ombudsman Korneliusson på Hönö angående försäljning av fisk.

Det är i söndags som de ifrågavarande Hönöbåtarna uppbringades av tyskarna i Nordsjön och fördes in till Hirtshals från sina fiskeplatser. Fiskarna sägas

ha hållit till väster om den tyska minspärren och tyskarnas åtgärd motiveras med att fiskebåtarna med sina redskap "kunde förstöra det tyska minfältet". De tyska myndigheterna hade för övrigt varnat för fiske på denna sida om spärren. I onsdags kom ett telegram till Hönö i vilket det hette att kuttrarna "förväntas få avsegla i dag". Att döma av UD:s ovan angivna uttalande synas de emellertid ännu vara kvar i Hirtshals.

De 7 båtarna äro Arizona, Gunfi, Nordic och Pollux från Hönö Klova och Dalarö, Anna och Lilian från Hönö Röd.

UD utverkar fiskarnas frigivande?

Legationen i Berlin gör framställning

Enligt vad ombudsman Sam. Corneliusson meddelar har svenska legationen i Berlin fått utrikesdepartementets uppdrag att utverka att de i Hirtshals kvarhållna fiskekuttrarna från Hönö snarast bli frigivna.

1941

I går fick hr Corneliusson ett telefonsamtal från en av fiskarna, men denne kunde inte säga något om hur det såg ut att bli för honom och hans kamrater. Det enda han kunde upplysa om var att fiskarna befunno sig väl.

Hönöbåtarna frigivna och på väg hem

De anhöriga fingo telegram i går kväll

De tio svenska fiskebåtar, som vid två olika tillfällen i april uppbringades av tyska sjöstridskrafter och så småningom överfördes till Lübeck, ha nu frigivits och äro på väg till sina hemorter efter månadsång påtvungen overksamhet i främmande hamnar. Vid tiotiden i går kväll fick hamnmästare Larsson på Höno ett telegram från svenska konsulatet i Lübeck, vari meddelades att kuttrarna kl 6,20 på onsdagskvällen avseglat därifrån. Hamnmästaren anmodades i telegrammet att underrätta de anhöriga till besättningarna.

Telegrammet blev en välkommen bekräftelse på det meddelade, som redan i går middag av svenska utrikesdepartementet lämnats till ombudsman Corneliusson i västkustfiskarnas centralförbund för vidare befordran till fiskarnas familjer.

Om allt går väl och ingenting oförutsett inträffar, beräknas det att de frigivna fiskebåtarna kunna vara att vänta till Höno under fredagens

lopp eller senast på lördag morgon. Budskapet om frigivandet hälsas med den största tillfredsställelse ute på Höno där man den senaste tiden gått i en ständig oro för sina närmastes öde. De ansträngningar, vilka av utrikesdepartementet och vår legation i Berlin gjorts för hävande av beslaget, ha sålunda krönts med framgång.

Söndagen den 6 april uppbringades de sju första kuttrarna, som då voro sysselsatta med fiske någonstädes utanför Hanstholm. De då uppbringade båtarna voro "Arizona", "Gunfi", "Nordic" och "Pollux" av Höno Klova samt "Dalarö", "Anna" och "Lilian" av Höno Röd. Båtarna infördes först till Hirtshals, där de fingo ligga en längre tid, innan de fördes vidare till Lübeck.

Den 25 april blevo ytterligare tre hönokuttrar uppbringade, nämligen "Sverige", "Britta" och "Standard". Dessa fördes först till Stavanger i Norge, varefter färden gick vidare till Tyskland.

Våren 1941

7 Hönobåtar uppbringade av tyskarna under fiske

--

Gingo trots varning utanför tyska minspärren

--

Sju fiskekuttrar från Höno ha under den gångna veckan uppbringats av tyskarna i Nordsjön och införts till Hirtshals, där de fortfarande ligg kvar. Fyra av båtarna "Arizona", "Gunfi", "Nordic" och "Pollux", äro hemmahörande i Höno Klova, under det att de tre övriga, "Dalarö", "Anna" och "Lilian" äro från Höno Röd.

Enligt vad Göteborgs-Posten erfarit hade kuttrarna fiskat väster om den tyska minspärren. Förra söndagen kommo tyska örlogsfartyg ut till kuttrarnas fiskeplatser och tog dem på släp in till Danmark. Från tysk sida har uppgivits att fiskarna varnats för att bedriva fiske utanför spärren. En svensk fiskare, som med sin kutter

legat i Hirtshals och sammanträffat med yrkeskamraterna från Hönö, när dessa kommit ini hamnen, har rörande tyskarnas motivering för sin åtgärd fått den uppfattningen att tyskarna ansett att fiskebåtarna med sina redskap kunde "förstöra det tyska minfältet".

Ingen av besättningsmännen har kommit hem, och de anhöriga på Hönö ha förgäves per telefon och telegram sökt komma i förbindelse

med de sina. I onsdags anlände ett telegram till hamnmästaren på Hönö, i vilket det uppgav att de uppbringade kuttrarna, som namngåvos i telegrammet "förväntas få avsegla i dag". Telegrammet var undertecknat "Fiskeexporten" eller "Fiskeexpressen". Ännu har man emellertid inte hört något vidare från hönöborna, som sålunda få tillbringa påskhelgen i Hirtshals.

Hönökuttrarna väntas bli fria

De sju fiskekuttrarna från Hönö, vilka av tyskarna införts till Hirtshals, kvarligga där ännu. Enligt vad som meddelas från svenska utrikesdepartementet finns det

anledning att anta att fiskebåtarna snart komma att frigivas, men när detta kan ske vet man inte. För övrigt kan UD inte lämna någon ytterligare upplysning i saken.

1941

Uppbringade båtarna till Danmark

--

Hönökuttrarna

--

Berlinlegationen underhandlar med tyskarna

--

De tre av tyskarna uppbringade och ursprungligen till Stavanger införda fiskekuttrarna ha nu förts till Frederikshavn i Danmark, enligt meddelande till utrikesdepartementet från beskickningen i Köpenhamn. Fiskarna befinna sig väl och få genom svenska vicekonsulatets försorg proviant o.dyl.

De sju fiskekuttrar, som tidigare av tyskarna införts till hirtshals i

Danmark, ligga alltjämt kvar där. Svenska beskickningen i Berlin är i förbindelse med vederbörande tyska myndigheter i syfte att utverka båtarnas frigivande.

*

Till fiskarnas anhöriga har enligt vad som på måndagskvällen meddelades på Göteborgs-Postens förfrågan icke ingått någon underrättelse vare sig från de till

Hirtshals eller Norge införda fiskebåtarnas besättningar.

6 juni 1941

Hönöfiskarna hemma fortare än väntat – efter tio veckor

--

I hamn kl 3 på fredagsmorgonen. Alla välbehållna

Flaggor överallt i Klovå hamn och i land. »Sverige» och »Gunfi» synas till vänster, i mitten aktrarna av »Nordic», »Arizona» och »Pollux».

Det var Svenska Flaggans Dag i går överallt fladdrade blågula dukar på stängerna, men vackrast såg den glå-gula ut i skärgården. Vi gjorde en tur utåt havsbandet i går – destinationsort var Hönö, där vi ämnade träffa de av tyskarna släppta, sedan två månader kvarhållna Hönöfiskarna.

Flaggorna vajade på alla öns flaggstänger, och nog fick man den uppfattningen, att flaggningen, trots dagen mest var en hyllningsåtgärd åt de hemvändande fäderna och sönerna. När man talade med

öbefolkningen så fick man bekräftelse på sitt antagande. Undra på det! – på de flesta båtarna hade de ombordvarande icke hört ett ord från sina hemmavarande eller kunnat meddela sig med dem på tio veckor.

Vi lämnade skärgårdsbåten i Hönö Heden och gingo till fots till Klova där de flesta av de beslagtagna fiskebåtarna hörde hemma. Överallt försommar – ljus grönska, en strålande sol och klar himmel och överallt flaggor. Det måtte bli ett kärt välkommen i hamnen, då

båtarna komma in, tänkte vi. Ty telegram hade förmält att fiskebåtarna lämnat Lübeck klockan 6.20 i onsdags kväll, och enligt sakkunnigas beräkningar borde de vara i Hönö på fredagskvällen, eventuellt inte förrän på lördagen.

Men hemresan gick snabbare än någon räknat med. Telegrammet hade tytts felaktigt så tillvida att det avsänts från Lübeck 6,20, men båtarna hade gått redan på förmiddagen. Och skepparna hade icke låtit gräset gro under kölarna. Så fort motorerna kunde gå bar det iväg och redan tjugo minuter i tre natten till fredag töffade de första av dem in i Hönö Klovas hamn. En av dem, Gunfi, hade fått motormackel och blivit tagen på släp av Arixona och de båda anlände först kl 5,20 på morgonen.

Ryktet om båtarnas hemkomst spred sig trots den tidiga timman som en löpeld kringfön, och såväl i Hönö Röd som i Klova blev det folksamling på kajerna. När båtarna gjorts fast gingo besättningarna i land, och om inte precis stora famnen bjöds – man är lie kärv därute i havsbandet -, så kunde ingen mistaga sig på hjärtligheten i välkommandet. Och trots att det var något tidigt flögo flaggorna i topp – man skulle ju läsa välkommen!

Alla de 53 ombordvarande på de tio båtarna – Dalarö, skeppare Arvid Andersson, Anna, Johannes Andersson, Lilian, Torsten Axelsson och Standard, Emanuel Karlsson, från Hönö Röd, samt Britta, August Listerberg, Arizona, Robert Larsson, Pollux, Sven Olof Larsson, Nordic, Astor Olofsson, Sverige, Ernst

Alexandersson, och Gunfi, Knut Johansson, de sistnämnda från Hönö Klova -, allesammans voro friska och krya då de stego i land. De hade ingenting att anmärka på, de hade blivit väl bemötta och icke behövt sakna något, och om icke sysslolösheten och ovissheten funnits, så hade allt varit prima.

- Men det är dock på dagen två månader sedan vi uppbringades, heter det, och då vi icke fått lämna våra fartyg på hela tiden, så har det blivit lite trist i längden. Men vi ha fartygen i behåll, våra redskap likaså och att två månader av säsongen gått utan att vi haft inkomster får man ta som en prövning! Nu äro vi i alla fall hemma igen, och så snart vi haft uppe båtarna på slip skola vi ut på fiske på nytt.

Snabbt uppbringade: en båt fick släppa ankaret

I slutet av mars gick en flottilj på tio Hönöbåtar ut på fiske i Nordsjön. De gingo till de gamla vanliga fiskevattnen utanför Hanstholmen, och där höllo de på en veckas tid. Lördagen den 5 april gingo tre av båtarna hem till Sverige, medan de sju återstående, Arizona, Gunfi, Nordic och Pollux från Klova samt Dalarö, Anna och Lilian från Hönö Röd, lågo för ankar under söndagen för att fortsätta fisket på måndagen.

Men på söndagsförmiddagen kommo några tyska bevakningsfartyg och gjorde visitation ombord. Och resultatet av denna blev, att en kabel stacks över till fiskebåtarna, som i rad fingo bogsering in till Hirtshals. Det var bråttom och på Arizona hann man icke få upp ankaret. I Hirtshals

anställdes förhör, och enligt uppgift ser det ut som om tyskarna trott att svenskarna svept minor i Nordsjön. Men svenskarna förklarade, att de aldrig fått reda på att förbud för fiske rått i de vatten, där de sedan långliga tider varit vana att lägga sina vadar. I varje fall hade de svenska myndigheterna icke sagt något, och att det skulle finnas minfält hade de nog hört talas om – men var funnos de?

Från Hirtshals bar det iväg till Frederikshamn, där båtarna försågos med olja, sedan ställdes färden till Kiel. I Hirtshals hade uppehållet varat från 6 april till 2 maj, och det var tydligen telegrammet från en svensk fiskare i Hirtshals, att "fiskebåtarna avgå i dag" som gjort att man väntat dem hem till Sverige i påsk. Men målet var då Kiel, icke Sverige. I den tyska staden blev det uppehåll till slutet av maj, så bar det av till Lübeck – hoppet att färden skulle gå hemåt sveks den gången också -, och där ha båtarna legat tills de nu i onsdags fingo bege sig hem. I Lübeck träffade de också på fiskebåtarna Sverige och Britta av Hönö Klova, samt Standard av Hönö Röd, vilka under enahanda omständigheter uppbringats i slutet av april under fiske utanför norska kusten.

Svenske konsuln i Lübeck, hr H Buck, gjorde allt för att hjälpa svenskarna till rätta. Då de icke fingo lämna sina fartyg fingo de anlita ombud för att skaffa proviant, och konsul Buck var alltid tillmötesgående. När slutligen frihetens timme slog såg han till att de fingo olja för hemfärden. En tankbåt kom ut till svenskarna och så fylldes deras tankar med bränsle.

Pingstafton kl 2 fingo svenskarna besked om att de kunde få gå i land, och kl 7 voro deras pass i ordning. Men två man måste alltid stanna ombord – det kunde ju tänkas, att fartygen skulle behöva förflyttas. Och på onsdagsförmiddagen startades motorerna och så bar det iväg hem.

- Bara en kort resa, sa skepparen, då han lämnade Hönö

På Hönö visste man ingenting om sina anförvanter. När en av friskebåtarna gick ut den 28 mars frågade dottern till skepparen om han skulle vara ute länge.

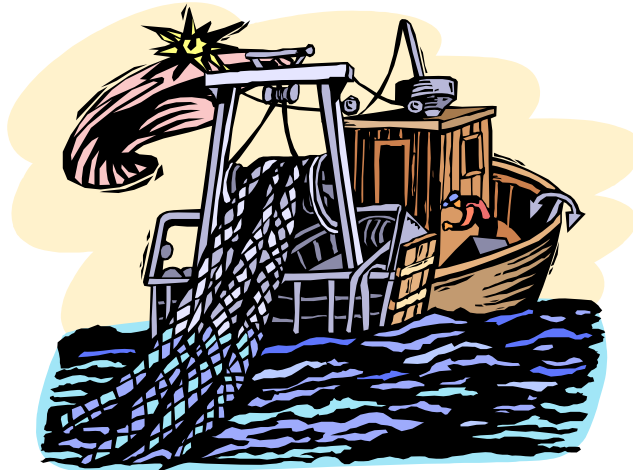
- Nej, det blir bara en kort resa, svarade pappa på dotterns fråga, och under påsken skulle han säkert vara hemma. Men det blev annat av. Familjen väntade hela helgen, men enda meddelandet som kommo voro telegram, som förmälde om uppbringandet av båtarna. *Och sedan blev det alldeles tyst – tills nu, då alla båtarna kommo som en angenäm överraskning på fredagsmorgonen.

Nu, när fiskarna kommit hem igen, var det bara de gladare minnena, som voro kvar. Svenska flaggan var ju icke hissad, då de lågo som uppbringade, men när en av svenskarna hade varit gift i 25 år tyckte han i alla fall att silverbröllopsdagen borde firas. Hade han varit hemma hade flaggan varit på gårdsplanen, och den ville han ha i topp även om han itne var hemma. Han räckte flaggen, och den vajade sedan hela dagen.

Det var gott om båtar i Hönö hamnar i går. Och det flaggades allmänt ombord. Man hade ju

dubbel anledning. Tio präktiga fiskebåtar hade kommit hem igen efter månadsång oviss bortovaro –

och det var ju en händelse, värd att firas ordentligt.

6 juni 1941

Soligt Hönö hälsade de frigivna

40 timmars färd hem till Sverige
Framställning om krigsrisk ersättning redan gjord. Alla fiskeredskapen i behåll.

"Standard" tryggt i hamnen på Hönö Röd. Därintill står skeppare Ernst Alexandersson på Sverige.

Det var 52 med tanke på omständigheterna nöjda och lyckliga Hönöfiskare som i går förmiddag återvände till hemorten med sina tio skutor efter nära sex veckors äventyr med ett par veckors isolering i tyska hamnar.

Meddelandet om att de tio båtarna skulle frigivas fingo fiskarna i Lübeck på pingstafton och i onsdags var man klar för hemresan, som sedan gjordes på 40 timmar utan några äventyr.

Undra sedan på att det rådde feststämning på Hönö i går kväll. Visserligen anlände båtarna redan vid 5-tiden på morgonen men det hade varit strävsamma nätter och

dagar de senaste dygnet, så det var kanske inte så underligt att besättningen togo sig en tupplur tills fram å middagen. Men då blev det som sagt ett välkommer återseende i hela byn. Överallt i knutarna möttes resenärerna av ett "hej på dej" och ett "hjärtligt välkommen hem" och kaffepetter fick många extraturer ut på spisen i stugorna runt omkring. Och att skärgården visade sitt allra mest tilltalande ansikte bidrog väl inte minst till att rolla fram en verklig sommaridyll i ett av Sveriges mest oförfalskade fiskarsamhällen.

- Det var den 26 april, som vi uppbringades ca 80 mil ute i

Nordsjön berättar en av de

Resans yngste deltagare, 15-åriga Lennart Karlsson, som varit med som kock på pappas båt "Standard"

hemkomna, skepparen Emanuel Karlsson på "Standard", som under hemresan gick som lotsbåt. Vi var då nästan klara med fisket för den gången och skulle just återvända hem. I stället fördes vi nu först till en norsk hamn och sedan till Frederikshavn, där vi sålde lasten och sedan fortsatte vi till Kiel, där vi stannade ett par veckor innan vi fördes till Lübeck.

Anledningen till uppbringandet är vi egentligen ganska osäkra om, fortsätter hr Karlsson. Vi ha nämligen varit på precis samma ställe och fiskat ett par gånger tidigare i år utan att något oförutsett inträffat. Följaktligen kunde vi inte tänka oss att dessa farvatten var förbjudna. Men krig är krig och det är ju inte annat än att foga sig.

För övrigt blev vi väl behandlade hela tiden av de tyska myndigheterna. Det var naturligtvis vakt

ombord, och vi fick inte gå i land förrän meddelandet om frigivandet kom på pingstafton. Först då kunde vi börja proviantera för hemresan. Under uppehållet i Lübeck hade vi emellertid stor hjälp av vår svenske konsul därnere, som bevakade våra intressen och hjälpte oss tillrätta på alla sätt.

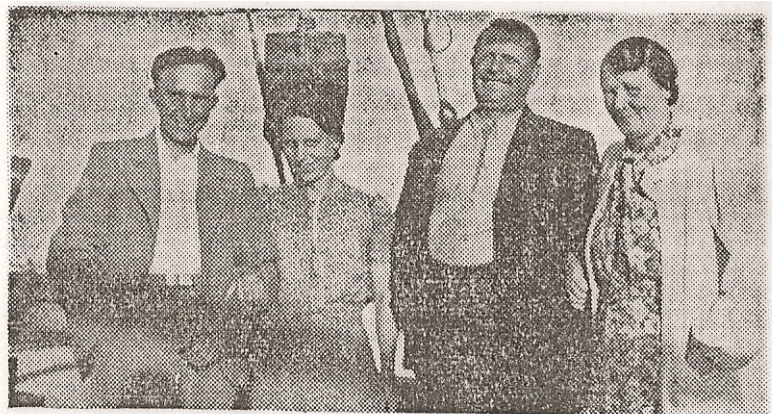
- och de hemmavarande?

- Ja, det är klart att våra familjer varit oroliga, men det har mest varit för hur länge vi skulle vara borta. Vi ha nämligen hela tiden kunnat stå i telegrafisk förbindelse med dem, så de ha vetat var vi befann oss.

- Några ekonomiska förluster?

- De enda förlusterna ha varit den förlorade arbetstiden. Vi var ju överksamma hela tiden, men vi ha gjort framställning om krigsriskersättning för den saken, hur det nu går. Pengarna för lasten som vi sålde i Frederikshavn fick vi emellertid behålla och alla redskap ha vi med oss hem i oskadat skick. Och det viktigaste av allt är ju att vi alla är hemma helskinnade.

Sex av båtarna lade till i Höno Klovas hamn medan Standard och tre andra gingo in vid Röd. Så svenska flaggans dag på Höno 1941 blev verkligen en högtidsdag i dubbel bemärkelse.

Skeppare Robert Larsson på Arizona, fru Larsson, skeppare Knut Johansson på Gunfy samt fru Johansson

Göteborgs-Posten söndagen den 9 april 1961
För 20 år sedan:

53 Hönöfiskare tyska krigsfångar, släpptes efter 10 veckors förhör

Hönö: Västkustfiskarna tog åtskilliga risker och led svåra förluster under sitt betydelsefulla värv att bidra till svensk försörjning under andra världskriget, därom vittnar många minnesstenar i skärgårdssamhällena. Och fastän det är längesedan varje fångstresa gjordes med livet som insats, så berättas ännu mången dramatisk krigsepisod. Ute på Hönö dröjer man just nu vid ett av de största krigsäventyren: När de tio fiskebåtar och 53 hönöfiskare i dagarna för exakt 20 år sedan gjordes till tyska krigsfångar.

Under hela tio veckor var de 53 Hönöfiskarna tyska fångar i Kiel och Lübeck, helt avskurna från hemlandet och utan all möjlighet att meddela sig till de anhöriga.

Anklagelsen gällde illegal forcering av den tyska Skagerackspärren, en jätteminering som sträckte sig mellan Danmark och Norge. Förresten var inte den anklagelsen nog. I en dåtida GP-rapport heter det att tyskarna

ansett att fiskarna med sina redskap "kunde förstöra det tyska minfältet"! Bakom den formuleringen låg säkerligen sårad tysk självkänsla. Det kändes genant att de svenska fiskarna obehindrat tog sig genom den i propagandan mångomtalade Skagerackspärren. Hur hade svenskarna burit sig åt?

- Vi passerade spärren efter principen att det var riskfritt på 100 famn eller djupare säger Torsten Axelsson, dåvarande skepparen på GG110 Lilian, ett av de uppbringade fiskelagen. - Vår teori var att strömmen höll ned minorna på så djupt vatten. Åtminstone trodde alla fiskare på metoden. De tär inte säkert att den var riktig.

Det var söndag 6 april 1941 det hände. Fiskelaget Lilian hade frestat österut, men där fanns inte ett liv. Man visste att det stod fisk väster om spärren. Sex andra Hönöbåtar hade någon dag innan begivit sig dit: Dalarö, Anna Nordic, Arizona, Gunfi och Pollux. Fiskelaget Lilian tog sig också genom spärren ned över hundra famnars vatten under kölen, satte sedan kurs mot grundare vatten mot fångstfält på

Torsten Axelsson fick däcksförbud sedan han nattetid tänt en cigarett under bombansfall i Kiel. Han fyller f. ö. 50 år i dag.

internationellt vatten som i minst 150 år använts av svenska fiskare.

Hotfulla manövrar

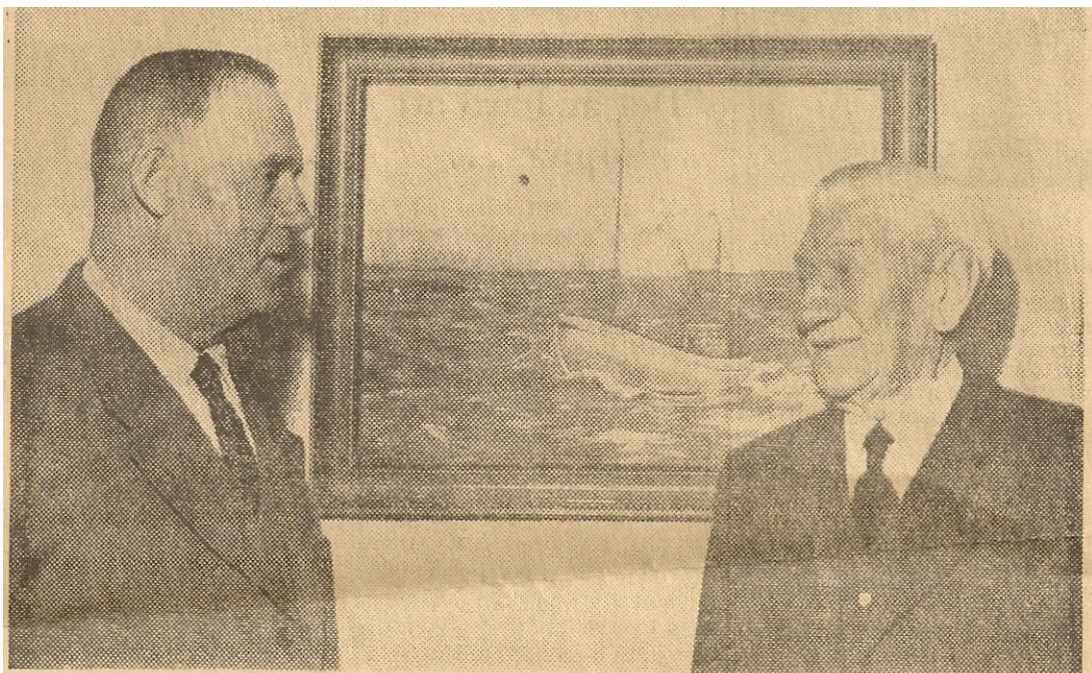
Plötsligt denna söndagsmorgon styrde fyra stora tyska minsvepare ned mot den svenska fiskeflottan. Helt nära fiskelaget Lilian utfördes hotfulla manövrar av tyskarna. Man bemannade kulsprutor, svängde med kanoner, röt order etc. Beväpnade marinsoldater kom ombord på fiskebåten. En gick omkring med något som liknade en liten klocka. Rapporterade efter en stunds sökande ombord allt i ordning! Sedan togs de sju fiskebåtarna under bogsering. Beväpnade marinsoldater höll varje fiskelag under uppsikt. Vid Hanstholm blev det stopp medan tyskarna konfererade med landsmän hos fyrfolket. Och så gick färden vidare till Hirtshals.

Torsten Axelsson: - Vi blev glada, för vi trodde att nu har dom fått order att dra oss till andasidan minbältet för att släppa oss fria. Vi var gott kända i Hirtshals, och vi hörde vid ankomsten att tyske kommandanten på platsen rekommenderat frigivning. Men den tyske eskaderchefen sade tvärt nej. Vi

fick ligga två veckor i Hirtshals. Under tiden sökte Väst kustfiskarnas Centralförbund få oss fria via UD. Det är förgäves. Läget hårdnade när tre andra Hönöbåtar uppbringades i Nordsjön. Vi fick order att gå till Kiel undertysk örlogseskort....

Under oviss väntan i Hirtshals fick Torsten Axelsson fira sin 30-årsdag 9 april. Han fyller alltså jämt 50 år i dag.

Ytterligare tre Hönöbåtar blev alltså uppbringade under tiden. Fiskelagen Sverige, skeppare Ernst Alexandersson och Britt, skeppare August Listerberg, hade slagit följe ut i Nordsjön. De sökte sig dit ut via norska djupa rännen, som på grund av det stora djupet ansågs riskfri. Positionen var ca 100 sjömil väst till nord om Lindesnäs. Omkring 22 april kom plötsligt ett tyske flygplan och signalerade till fiskelagen att sätta kurs österut. Ernst Alexandersson, i år 78 år, berättar: - Det var vårt sista trådrag, vi var beredda att gå hemåt, när vi blev avbrutna av den tyska maskinen. Det kom snart ytterligare sex flygplan, och då fann vi det säkrast att lyda order. Sedan landade ett sjunde flygplan på vattnet, en

Ernst Alexandersson (t.h.) och August Listerberg tyckte att det var svårast att se sina fiskebåtar svartmålade med halkorsflaggan vajande akterut.

gummibåt sattes ut och i den paddlade sig en tysk över till oss. Det ar en tysk krigsveteran, han var mycket stolt över att ha bombat London 37 gånger. Vi fick order att sätta kurs mot Stavanger. På vägen mötte vi fiskelaget Standard, som var på väg hem. Det ar otur för dom – Standard fick också följa med till Stavanger "för visitering". Sista biten hade vi tysk örlogseskort.

- I Stavanger blev det grundlig visitation. Man letade efter radiosändare. Sådana fanns inte ombord. Den norske tolken lovade att om vi verkligen talade sant när vi hävdade att vi inte ägnat oss åt annat än fiske, då skulle vi få fara hem nästa dag.

Det värsta av allt

Under natten blåstes flyglarm – staden blev utsatt för bombanfall. Och när fiskelagen vaknade på morgonen och gick upp på däck gjordes en hemsk upptäckt: båtarna var svartmålade, skrov, styrhyttstak, allt var svart. Nationalitetsmärkena var övermålade med den svarta färgen. Det hade tyskarna ordnat med medan Hönöfiskarna sov. I mörkret på kvällen kom beväpnad tysk militär ombord, och så fick de tre Hönöbåtarna lämna Stavanger. Målet ar Frederikshavn. Där lyckades man smugla ut ett meddelande till svenske konsuln med resultat att fångsterna kunde säljas. Men sedan bar det av söderut. Och när de svenska båtarna lämnade Frederikshavn, hände det värsta av allt: tyskarna sträckte hakkorsflaggan på Hönöbåtarna.

- Det är ett av mina hemskaste minnen, säger August Listerberg.

Våra båtar svartmålade, berövade allt som angav nationaliteten, och så hakkorsflaggan vajande akterut....

I Kiel förenades så småningom alla tio Hönöbåtarna med de 53 krigsfångna fiskarna. Men grupperna hölls hela tiden isär, sju i en grupp och tre i en annan. Kiel utsattes för bombanfall under nätterna, splitter föll ned på däck och svallvågor i Hamnbassängen sköljde över skroven. Torsten Axelsson var oförsiktig nog en natt att gå upp på däck med en tänd cigarett i munnen. Den tyske vakten blev ilska, grep efter sin pistol, men slog i stället till cigaretten, så att den föll i däck. Torsten Axelsson fick order hålla sig under däck.

Bluff om ubåt

Stränga förhör vidtog i Kiel, syftande till att få fram motstridiga uppgifter. Man ville ha reda på allt från födelsen, skolåren och uppväxten. Var har ni fått pengar till att köpa båtar, var en vanlig fråga. August Listerbergs bror fick stå mot en vägg i tre timmar medan förhöret pågick. Tyskarna ville ha det till att Hönöfiskarna spionerat för engelsmännens räkning. Ernst Alexandersson fick frågan om "den engelska ubåten som hälsade på fiskelaget Britt också var framme hos fiskelaget Sverige".

- Om det dök upp en ubåt vid Britt, vet jag ine, svarade Alexandersson, vi fick i varje fall inte något sånt besök.

- Ni svenskar kan behärska er, sa förhørsledaren, som medgav att frågan var ren bluff.

En annan fråga gav förhöret en komisk vändning:

- Varför har ni målat fiskebåtarna svarta?

Ernst Alexandersson: - Det gjorde era landsmän medan vi låg och sov i Stavanger!

Pinsam tystnad.

Trots de omständiga förhören kunde dock inte Hönöfiskarna klaga på behandlingen. Proviant fick fiskelagen, även om den var knapp och dålig och ingen av fiskarna utsattes för våldsamheter. Inte förrän efter tio veckor kom frigivningsordern i början av juni. När det blev tal om att tyska staten skulle beslagta betalningen för fångsterna, som sålts i Danmark, sa dock fiskelagen nej. Svenske

konsuln i Lübeck lyckades också utverka att man fick behålla pengarna.

6 juni tidigt på morgonen anlände de 53 fiskarna i sina tio båtar till Hönö. Överallt flaggade man dagen till ära. Men fiskarna möttes av en skriftlig order från utrikesdepartementet: ingenting fick yppas om var man varit eller vad som utspelats. I G-P:s reportage från hemkomsten står heller inte en rad om vad som hade hänt. I glädjen över att vara i frihet och hemma tog de 53 inte det förbudet så hårt. Och nu 20 år efteråt, är den märkliga historien om svenskar i tysk krigsfångenskap alltså berättad.

Efter ca 3 veckors efterforskningar har jag kommit fram till att följande fiskare var med. Det har varit problem att få riktig ordning på följande båtar: "Liljan", "Dalarö", och "Anna" Om det är någon som vet något mera, så är jag tacksam för all hjälp med detta. När trycket går på denna tidning är det detta jag kommit fram till.

Jag vet att det var 53 fiskare, fast jag har 55 st, så några ska bort. De med frågetecken och kursiv text är jag osäker på. Har inte fått dem bekräftade. *Siffrorna inom parentes är deras ålder vid händelsen, återkommer med rättelse vid nästa tidning.*

Claes-Göran Sörensson

Fiskare Tillfångatagna 19410406-19410606 i Tyskland

GG 468 Standard Röd (1937-1950 Skredsvik 1937)

Albert Leonard Emanuel* Karlsson <i>skepp.</i>	(47) 18931223-19420226 Hönö
John* Vilhelm Abrahamsson (NolboJohn)	(33) 19070928-19781226 Hönö
Sven Oskar* Ottosson	(21) 19200118-19990301 Hönö
Axel* Martin Andersson (Född på Rörö)	(50) 18910222-
19450309 Hönö	
Harry Albert Lennart* Karlsson	(14) 19260923-19641015 Hönö

Stig* Aron Viking Karlsson från Öckerö (26) 19140929-
19620609 Öckerö

GG 296 Pollux Klova (1941-1943 Marstrand 1912)

Sven Olof* Larsson *skeppare* (22) 19181106- Hönö Lev.
Alexius* Konstantin Åberg (27) 19140426-
20070720 Hönö
Georg* Lennart Åberg (26) 19150424-19860722 Hönö
Torsten **Aste*** Valdemar Alderblad (22) 19181016-
19880706 Hönö
Joel* Eskil Valter Alvhult (21) 19190821-
20001114 Hönö

GG 270 Nordic Klova (1933-1947 Landskrona 1933)

Carl Olof **Astor*** Olofsson *skeppare* (35) 19050730-
19961027 Hönö
Tage* Rickard Olofsson (26) 19150423-
19820519 Hönö
Åke* Verner Alexander Olofsson (28) 19130314-19980815 Hönö
Einar* Laurentius Wernerts "Bobbis" (41) 18990716-
19950816 Hönö
Arnt* Gottfrid Karlsson "Flugis" (22) 19190201-19870417 Hönö

GG 372 Sverige Klova (1935-1949 Petters 1935)

Ernst* Birger Alexandersson *skeppare* (57) 18831212-
19660214 Hönö
Ernst **Viland*** Alexandersson (27) 19140515-19940524 Hönö
Stig* Hugo Alexander Zachrisson (33) 19071127-19830806 Hönö
Emil* Gottfrid Sörensson (34) 19070216-
19770720 Hönö
Leo **Valfrid*** Eliasson (38) 19030608-19851111 Hönö
Erik **Melker*** Carlsson (19) 19220127-20010317 Hönö

GG 507 Britt Klova (1941-1946 Allmag 1913)

Karl **August*** Listerberg *skeppare* (44) 18960916-19720918 Hönö
Karl **Jemy*** Karlsson (32) 19080823-19900101 Hönö
Johan* Amadus Olsson (PluggOlle) (43) 18980321-
19650523 Hönö
Allan* Gottfrid Martin Johansson (Mösen) (28) 19130530-19820107 Hönö
Knut **Helge*** Svensson (JohanPetters) (17) 19240113- Hönö Lev.

GG 191 Arizona Klova (1931-1943 Marstrand 1926)

Robert* Justus Laurén Larsson *skeppare* (35) 19060407-20060520 Hönö
Martin Johansson? (62) 18780729-19620525 Hönö
Holger* Torsten Vilgot Johansson (23) 19180411-19901127 Hönö
Sven* August Eriksson "Ryssens" (21) 19200415- Hönö Lev.
Karl-Gustav* Valdemar Eriksson "Ryssens" (16) 19241006-19910304 Hönö
Ivar Hugo* Eliasson "IngasHugo"? (34) 19070226-19770608 Hönö

GG 172 Gunfi Klova (1931-1944 Hällevikstrand 1931)

Knut* Jakob Johansson *skeppare* (48) 18920716-19621213 Hönö
Filip* Ragnar Larsson? (41) 19000317-19881024 Hönö
Johan **Hildor*** Hörnberg (53) 18871219-
19650203 Hönö
John **Rickard*** Johansson (45) 18950621-
19460211 Hönö
Sven Eskil* Hörnberg? (22) 19190521-19700611 Hönö

GG 390 Dalarö Röd (1938-1945 Skredsvik 1938)

Johan **Andren*** Viberg *skeppare* (47) 18930918-19520714 Donsö
Karl-Alfred* Joel Andersson? (22) 19190525-19931207 Hönö
Dick Enar* Charles Andersson? (14) 19260709-19980525 Hönö
Aron* Valfrid Andersson (Br. till Svarvarn)? (46) 18940921-19650503
Göteborg
Karl-Olof* Carlsson? (26) 19150401-19450309
Grundsund
David* Ludvig Bernhard Ludvigsson? (23) 19171129-
20030319 Hönö

GG 391 Anna Röd (1939-1959 Bergs 1939)

Johannes* Adolf Andersson *skeppare* (svarv) (51) 18890615-
19610805 Hönö
Stig* Bertil Corneliusson (Perskarl)? (23) 19170707-19810511 Hönö
Roland* Louis Lorensen? (27) 19140226-
19450309 Rönnäng
Abraham* Carlsson? (54) 1887
Grundsund
Julius* Leander Larsson? (47) 18930612-
19571218 Hönö

GG 110 Lilian Röd (1940-1955 Petters 1940)

Torsten* Arne Sigvard Axelsson *skepp.*

(30) 19110409-

20000410 Hönö

Johan **Leonard*** Valdemar Axelsson

(33) 19070629-

19571011 Hönö

Sture* Holger Laurén Axelsson?

(17) 19240206-20030111 Hönö

Erik* Alek Manfred Axelsson? *Inkallad*

(28) 19130604-19910705 Hönö

Karl-Johan* Adalbert Eknell? *Inkallad*

(24) 19161117-20040610 Hönö

Foto ur Göran Johanssons samling

Hur hamnade jag här?

Insänt av Jörgen Struve

Jag har aldrig varit intresserad av min släkt mer än att jag bad pappa att skriva ner sin historia, men det brydde han sig inte om (tyckte väl inte att det var intressant).

En dag var det en som frågade mig om jag var släkt med de *berömda Struvarna* som man kan läsa om på nätet. - Vadå? Vilka menar du? - Ja, du vet ... om man söker på Struve så kommer det fram den ena efter den andra. - Okey, jag har ju sett att namnet står där och jag har hört glunkats om att vi har astronomer i slakten men jag har aldrig funderat speciellt över det.

När nu den direkta frågan kom så måste ju jag så klart undersöka detta. Efter en tid så mognade tanken. Jag började titta på nätet. Letade efter namn och varifrån de kom vilka barn de hade o.s.v. Men jag fann snart att detta inte var den rätta vägen. Så jag började fråga min far, när han var född, men det visade sig lite svårt att göra detta ensam, utan hjälp, så jag ringde till landsarkivet som var mycket vänliga. De svarade att det kan de visst hjälpa mig med, men det vore både bättre och enklare om jag gick med i en släktforskargrupp för där får jag komma i kontakt med likasinnade. Sagt och gjort, jag stegade in på Öckerö biblioteket där togs jag emot med öppna armar, sattes vid en dator med en massa uppgifter och namn. Jag fann ett namn som jag kände igen, och det var en tändande gnista. Därefter har jag letat och letat, funnit en del av min mammas släkt också, men det är mycket kvar att hitta. Jag har bara hållit på i ett par veckor så jag är inte gammal i gemet. Men biten är jag tydligen ordentligt.

BILDINSÄNDAREN

SPÅRADE STAMFÄDER.

Teckning: STIG JOHANSSON

Glöm inte att skicka in era bidrag i
god tid före nästa manusstopp som
är 30 augusti

"Töseras" (nuv Hönö Hembygdsgård) ur Göran Johanssons samling